

Heinrich Schütz

(1585-1672)

Cantiones sacrae XXI-XXIII

(SWV 73-75)

Heilige gezangen

I. Aspice, pater, piissimum filium,
pro me tam impia passum;
respice, clementissime rex,
quis patitur, pro quo patitur,
et reminiscere benignus.

Aanschouw, Vader, de heiligste zoon,
die voor mij zoveel kwaads geleden heeft
zie om, genadigste koning,
naar hem die lijdt, en gedenk welwillend
om wie hij lijdt.

II. Nonne hic est, mi domine, innocens ille,
quem ut servum redimeres, filium
tradidisti?

Is deze, mijn Heer, niet onschuldig,
die u als uw zoon hebt overgeleverd,
opdat u een slaaf vrijkocht?

III. Reduc, domine deus meus, oculos
maiestatis tuae
super opus ineffabilis pietatis;
intuere dulcem natum,
toto, toto corpore extensum,
cerne manus inoxias
pio manantes sanguine,
et remitte placatus scelera,
quae patrarunt manus meae.

Wend, Heer mijn God, uw majesteitelijke
ogen weer op het werk van
onuitspreekbare liefde;
kijk naar de lieflijke geborene,
zijn hele, hele lichaam uitgestrekt,
bezie met liefde zijn ongebroken handen,
druipend van het bloed,
en scheld verzoend de misdaden kwijt,
die mijn handen begingen.

Vertaling: Bart Migchelsen